

Človek ako zlomok

Pri porovnávaní zlomkov veľmi rada preruším prácu žiakov poznámkou o tom, aké je užitočné vedieť porovnať zlomky pri pochopení myšlienky L. N. Tolstého:

„Človek sa podobá zlomku, kde čitateľ je to,
čo skutočne predstavuje, ale menovateľ je to,
čo si o sebe myslí.
Čím väčší je menovateľ, tým menší je zlomok.

Keď je menovateľ nekonečný, zlomok sa rovná nule.“

Pri interpretácii tejto myšlienky postupujem veľmi pomaly a využívam na jej zápis matematickú symboliku:

$\check{C} \sim \frac{S}{M}$, kde Č = človek, S = skutočnosť, M = myslím si o sebe.

V prestávke („recitujem“ veľmi pomaly) medzi poslednými dvoma vetami a na konci si vždy počkám na „preklad“ a hodnotenie od žiakov. Na niekoľko „skokov do reči“ si spomínam: ... „keď si o sebe veľa myslíš“..., ... „keď si namyslený, si nulový“..., ... „keď si o sebe veľa myslíš, si asi prázdny“..., ... „tak presne to je“..., ... „to je trefné“... atď. Pozerám striedavo na všetkých žiakov - niektorí ožijú, niektorí sa zamyslia, ja sa nevyjadriť vždy, lebo niekedy tu naozaj netreba už nič dodať.

Vyučovanie matematiky je veľmi citlivé na vzťah medzi učiteľom a žiakom. Citová zložka vzťahu žiaka a jeho učiteľa je často rozhodujúca práve v čase vytvárania vzťahu k matematike.